

Ի՞նչպէս Հոգեկան Խաղաղութիւն Ձեռք Բերել

Դուք եւ ես շատ մը պատճառներ ունինք դժգոհ եւ դժբախտ ըլլալու: Մեր մարմինը կրնայ առողջ չ'ըլլալ: Կրնանք ընտանեկան դժուարութիւններ ունենալ: Թերեւս մեր գործերը շատ յաջող չեն ընթանար: Մեր գաւակները մեր ուզածին պէս կ'ենք չեն ապրիր: Մեր ընկերային շրջանակը հետզհետէ կը պզտիկնայ: Ահա թէ ինչու մեր միտքն ու հոգին այնքան ալ երջանիկ չեն: Պիտի չ'ուզէի՞նք երջանիկ ըլլալ:

Փոխանակ փոխելու մեր ճամբան լաւ եւ շինիչ մտածումներ մշակելու՝ հոգիի խաղաղութիւն ժառանգելու համար, օրն ի քուն կ'աշխատինք չար խօսքեր ըսել, քննադատել, գրպարտել, դժգոհութիւն յայտնել ամէն բանի մասին: Ուրիշի աչիքն շիւղը կը տեսնենք բայց մեր աչիքի գերանը չենք տեսներ: Այսպիսի վերաբերմունքի միակ արդիւնքը կ'ըլլայ ձախողութիւն եւ ապերջանկութիւն: Առաւել, ուրիշներէ հեռացում:

Ահա այսպիսի վերաբերմունքով կը յայտնաբերենք որ մեր նկարագիրը պակաս մը ունի, հիւանդ է, որ մեզ կ'առաջնորդէ առանձնութեան եւ մեկուսացումի, ինչպէս թոփախտի հիւանդութենէ տառապող մը կը մեկուսացուի հեռու տեղի մը մէջ մարդկային ընկերութենէ: Այսպիսի հիւանդներ կային Յիսուսի օրերուն: Ոչ մէկ հրեայ, ընտանիքի անդամ, կամ քահանայ չէր այցելել արօթելու, քարի մաղթանք ընելու անոնց: Բայց Յիսուս եղաւ միակ անձը որ չի

բաշտեցաւ եւ գնաց անոնց մօտ. բժշկեց եւ վերադարձուց զանոնք իրենց ընտանիքներուն:

Ցաւով եւ հիւանդութեամբ տառապող մարդը դժգոհութիւն յայտնելով տեղ չի հասնիր: Ո՛րքան ճշմարիտ է այն խօսքը որ յաջող վիրաբուժական գործողութեան ենթարկուելէ առաջ համար անհրաժեշտ է որ հիւանդը հոգեպէս դրական տրամադրութեան մէջ դնէ ինքզինքն: Ան շատ աւելի արագ կը գտնէ իր ճախկին առողջական վիճակը: Իսկ եթէ ան ժխտական մօտեցումով ենթարկուի գործողութեան, դժուար թէ քուժուի՝ գայ արագօրէն:

Այս գաղափարը կրնանք ի գործ դնել զանազան կազմակերպութեանց մէջ եւս: Եթէ անդամները զօրացած են յաջողութեան երազով, ինչ գործի որ ձեռնարկեն պիտի յաջողին, վասնզի քոյրը միասիրտ եւ միակամ պիտի գործեն: Առաւել՝ մէկ անդամը միւսին հետ պիտի յարաբերի իբր ընկերի եւ քարեկամի եւ ոչ թէ իբր թշնամի:

Դժգոհ մարդիկ իրենց հոգեկան հիւանդութեան պատճառաւ ամէն բանի մէջ սխալ բան մը կը տեսնեն, ոչ ոք լաւ է կամ քարի, քացի իրենցմէ: Իրենք են ճշմարիտը, ուսեալը, օրինապահը, մարդասէրը: Յիսուս եկաւ կորսուած ոչխարը փնտռելու, մեղաւորի թողութիւն տալու, հիւանդը բժշկելու: Ահա թէ ինչու Իրեն հետեւողները՝ մեծամասնութեամբ, այսպիսի մարդիկ էին: Իսկ եթէ Փարիսեցիները կը հետեւէին Իրեն, կը հետեւէին ոչ թէ բան սորուելու, այլ քննադատելու փաստեր հաւաքելու համար:

Միւս կողմէ սակայն, անոնք լաւ գիտէին թէ ո՛րքան սիրուած եւ փնտռուած անձ մըն էր Յիսուս: Իսկ իրենք՝ ժողովուրդի արգահատանքին արժանացած մարդիկ: Անոնք Յիսուսի մէջ կը տեսնէին վտանգաւոր մարդը որ ժողովուրդի աչքը կը բանար աստուածային նշարտութեան: Կը սորուեցնէր անոնց թէ օրէնքը վերջապէտ եւ նպատակ չէ, այլ միայն միջոց մը: Օրինակ, սուր օրը՝ շաքաթը, պէտք էր գործածուէր բարեգործութեան համար եւ ոչ թէ զմարդ գերի դարձնելու ինքնիրեն տրուած օրէնքներու հիման վրայ:

Մշտապէս դժգոհութիւն յայտնող անհատը յայտնապէս չի գիտեր եւ չ'զգար տարբերութիւնը շինիչ եւ քանդիչ գործերու: Ան այդ երկուքը նոյն նժարին վրայ կը դնէ: Այս տեսակի մարդիկ կը նմանին գծաքաշի գործիչին, եթէ այդ ուղիղ կտրուած է գծած գիծն ալ ուղիղ կ'ըլլայ, իսկ եթէ խորթ ու փորտ է՝ երբեք ուղիղ գիծ պէտք չէ ակնկալել անկէ:

Ահա թէ ինչու ժխտական տրամադրութիւն ունեցողը, մշտապէս դժգոհ եղող անձինք՝ ոչ քարի գործ կրնան ընել եւ ոչ ալ ընողը կրնան գնահատել: Անոնք պատիւ չեն բերեր մարդկային ընկերութեան եւ կազմակերպութեանց որոնց մէջ կը մտնեն երեսնալու համար: Այս ըսել չէ սակայն որ անոնց մէջ գաղափարներու տարբերութիւն պէտք չէ ըլլայ:

Պէտք է այդ գոյութիւն ունենայ: Այլապէս մարդկութիւնը վերածուած պիտի ըլլայ նոյն կաղապարէն հանուած արարածներու, ինչ որ անբնական է եւ աստուածային օրէնքին եւ կամքին հակառակ: Գաղափարներու տարբերութեանց երեսն բերուելուն միջին ճամբան պէտք է գտնել եւ ըստ այնմ յաջողութիւն ձեռք բերել:

Քրիստոսի քարոզութեան մէջ չարը՝ սատանայի գաղափարին մէջ մարմին առած, իր մասնաւոր տեղը ունի: Սատանան այն քանդիչ եւ մեղիի առաջնորդող ոյժն է, որուն դէմ պայքարեցաւ Յիսուս աշխարհի վրայ ապրած իր օրերուն: Եւ ի վերջոյ գայն պարտութեան մատնեց գերեզմանէն դուրս գալով եւ մահը ռոնակոխ ընելով: Ահա թէ ինչու, դուն եւ ես, վստահելով եւ մանաւանդ հաւատալով Յիսուս Քրիստոսի, նոյն յաղթութիւնը պիտի վայելենք եթէ խորապէս հետեւինք Անոր քարոզութեան եւ այն ուղիին որ Յիսուս ցոյց կուտայ մեզի:

Յիսուս իր խօսած առակներէն մէկուն մէջ կը սորուեցնէ մեզի որ զգոյշ պէտք է ըլլանք որ մարկուած, սրբուած մեր մարմիններն եւ հոգիներն պատասպարան չի դառնան սատանայի քնակութեան: Այդ մարկութենէն ետք սատանան առիթ պիտի փնտռէ իր նախկին քնակարանը վերադառնալու: Ոչ միայն ինք պիտի գայ այլ **«իր հետ կը բերէ եօթը ուրիշ չար ոգիներ»**, կ'ըսէ Յիսուս:

Սատանան երբեք առիթ չ'ուզեր կորսնցնել իր ներկայութիւնը եւ իշխանութիւնը յայտաբերելու տկար մարդոց կեանքներուն եւ հոգիներուն մէջ, երբ այսպիսի անձինք մամնափոխ տրամադրութիւնը ցոյց տան անոր: Բարի մտածումներ, առաքինի կենցաղ, քարոյական ընթացք ունեցող մարդը հեռու կը պահէ ինքզինք չարի ազդեցութենէն: Ճիշտ է, ամէն անհատ փորձութեան կրնայ ենթարկուի՝ չար խօսքով, քամբասելով, անբարոյական կեանք ապրելով, գողութիւն ընելով, սուտ խօսելով, ասոր անոր կնոջ կամ ամուսնոյն վրայ աչք ունենալով, սուրբ կեանք ապրելու իր խոստումը մերժելով: Այս բոլորով հանդերձ երբ անդրադառնայ որ սխալ ճամբու մէջ մտած է, անմիջապէս կը փոխէ իր ուղղութիւնը եւ կը վերադառնայ իր նախկին վիճակին:

Վստահօրէն՝ կը ճանչանայ անհատներ որոնք ինկած են, սակայն սխալը ընդունելու տեղ կը շարունակեն ուրանալ եւ իրենք գիրենք արդարացնել ուրիշի վրայ դնելով իրենց գործած մեղքերուն ծանրութիւնը: Այսպիսիներ եթէ պաշտօնի վրայ են կը մնան հոն, եւ առ երեսոյք կը գործեն իրր թէ ոչինչ պատահած ըլլայ: Այսպիսիներ չ'են գիտեր որ Յիսուսի խօսքին համաձայն "ոչինչ կայ աշխարհի վրայ որ գաղտնի պիտի մնայ, ի վերջոյ ամէն ինչ պիտի յայտնուի եւ արժանի ըլլայ դատաստանի:"

Ահա այսպիսի մարդիկն են որ տուն տեղ կուտան սատանային, վասնզի սնանկացած միտք եւ հոգի ունին: Շատ լաւ գիտենք որ սատանան միայն մէկ կերպ չունի իր գործունէութեան. ան կ'օգտագործէ եկեղեցւոյ գործին մէջ եղող անձեր, ուսուցիչներ, քաղաքական ասպարէզ ընտրած անհատներ, որպէսզի հասնի տիրակալելու իր նպատակին:

Սուրբ գիրքի մէջ շեշտուած կը գտնենք այն գաղափարը որ սատանան՝ կամ չարը, երբեք չ'ախորժիր Քրիստոսի ներկայութենէն: Ըստ այնմ, ուրեմն, երբ դուն եւ եւ դէմ յանդիման գտնենք մենք զմեզ սատանայէ փորձուելուն, կանչենք Յիսուսի սուրբ Անունը: Հրամայենք որ այդ փորձութիւնը հեռանայ մեզմէ - "Ետիս գնայ, սատանայ" ըսենք Յիսուսի հետ:

Եթէ Յիսուս փորձուեցաւ, հապա մենք ի՞նչպէս գերծ կրնանք մնալ փորձուելէ աշխարհի վրայ ապրած մեր օրերուն: Բայց որովհետեւ Աստուած մեզ ստեղծեց իրր լոյսի որդիներ, հեռու պէտք է կենանք մութէն եւ չար գործերէ: Անոնց փոխարէն միշտ պատրաստ պէտք է ըլլանք ուղիղ եւ աստուածահաճոյ կեանք ապրելու, որպէսզի այդ օրինուի աստուածային օրինութեամբ: Ոչ ոք կատարեալ է, քայց ամէն անձ կրնայ ինքզինք կատարեալ ըլլալու ճամբուն վրայ դնել:

Գիտէ՞ք որ գետերը կը կազմուին կաթիլ առ կաթիլ, երբ սառը եւ կամ ձիւնը հալի: Մարդու քարեգործութիւնն ալ, օրինակելի կեանքն ալ, իմացական անուրը եւ կամ հոգեկան սրբութիւնն ալ, ժամանակի ընթացքին եւ մասնաւոր աշխատանքով կը հասնի իր կատարելութեան: Ուրեմն, ո՛վ մարդ, ի՞նչ որակի անհատ կ'ուզես ըլլալ, հաճելի Աստուծո՞յ թէ սատանայի: Կ'ուզե՞ս աշխարհը գրաւել եւ ամէն տեսակ վայելքներու տիրանալ եւ հոգիդ դժոխքի տանջանքներուն արժանի դարձնել:

Ասիկա շատ դիւրին է ձեռք անցնել աշխարհի վրայ, վասնզի սատանան պատրաստ է քեզի օգնելու: Բայց երբ օրերդ վերջ գտնեն աշխարհի վրայ, այս բոլոր վայելքներէն ո՞րը հետդ պիտի տանիս: Ի՞նչ քարի յիշատակ պիտի ձգես ետին: Մարդիկ քեզ պիտի օրհնե՞ն եւ կամ պիտի աղօթե՞ն որ Աստուած ներողամտութեամբ նայի բոլոր սեւ հոգիիդ վրայ:

Լսած ենք յաճախ այն խօսքը որ մեզ ուղղութեան կը հրաւիրէ: "Դձ չար ցանքս գայն կը հնձնես:" Այս հրաւեր մըն է մեզ ի կարգ բերելու: Հոգ տանիմք որ մեր միտքերը քարի մտածումներով լեցուին, որ մեր հոգիները միշտ գժրիստոս ունենան իրենց առաջնորդը, որ մեր մարմինները չի սայթափն մարմնական մեղքերու մէջ, որպէսզի մեր ժամանակի վերջաւորութեան ընդունուինք երկնաւոր Հօր տանը մէջ գուարճանալու երկնքի մէջ պատրաստուած հոգեւոր ճաշկերոյթին մասնակցութեամբ: Ամէն:

ՇԱՀԷ Ա. ՔԼԷՅ. ԱԼԹՈՒՆԵԱՆ